

КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКИ ЗБОРНИК 1

RECUEIL DE KOSOVO ET METONIJA 1

13058

МИТАР ПЕШИКАН

MITAR PEŠIKAN

ИМЕНОСЛОВ КОСОВСКИХ ВАРОШКИХ
И РУДАРСКИХ СРЕДИШТА У ДРУГОЈ
ПОЛОВИНИ XVI ВЕКА

ONOMASTICON OF URBAN AND MINING CENTRES IN KOSOVO
IN THE SECOND HALF OF THE 16TH CENTURY

БЕОГРАД 1990.

ИМЕНОСЛОВ КОСОВСКИХ ВАРОШКИХ И РУДАРСКИХ СРЕДИШТА У ДРУГОЈ ПОЛОВИНИ XVI ВЕКА

МИТАР ПЕШИКАН

1.

Турски пописи из XV века показали су на несумњив начин, континуираним подацима од села до села, да је север Метохије и сав простор Косова покривала зона српских села.¹ Подаци манастирских даровница (хрисовуља) сведоче да је раније, у доба српске државе, та зона српских села била проткана влашким катунима.

На југу Метохије, у пределу Ђаковица — Призрен, подаци хрисовуља и турских пописа из XV века — иако су само местимични — показали су да је овде постојала српско-арбанаска зона (за разлику од раније српско-влашке а касније српске зоне на североистоку). Она се могла прецизно оцртати тек на основу турских катастара из друге половине XVI века. Континуирани пописи из овог доба открили су да су у овој зони постојали предели компактних арбанаских насеља и предели измешаних српских и арбанаских насеља.² Арбанаска и мешовита зона — заједно узете — захватале су негде до 10% укупне територије данашњег САП Косово.

Међутим, кад говоримо о зонама утврђеним на основу састава сеоског живља, треба издвојити питање структуре становништва у градским и рударским средиштима. Познато је да су првобитна језгра рударских насебина чинили Саси, а и за веће нерударске варошке насебине разумљиво је да су потребе за разноликим занатима и делатностима могле доводити поједине групе до-

1 Уп. *Зейско-хумско-рашка имена на йочейку турскога доба*, Оноματοлошки прилози (даље: ОП) IV, 91—125, V, 1—70.

2 Уп. *Сйара имена из доњег Подримља*, ОП VII, 1—119.

сељеника и из даљих крајева, те се становништво градова могло и разликовати по саставу од околних села.

Предмет овога прилога је именованост хришћанског живља варошких и рударских средишта Косова (у ужем смислу, без Метохије) у светлости података поименичног пописа Вучитрнског санџака из 1566—74. године (TD 124). Потребну грађу налазимо у књизи албанског оријенталисте Сељамија Пуљахе, под насловом (у преводу) „Албанско становништво Косова током XV—XVI века“,³ где су као изводи из поменутог дефтера објављени (у албанском преводу и факсимилу) пописи Приштине, Вучитрна, Новог Брда, Јањева и Трепче. Док су се у расположивим пописима из XV века могли наћи само подаци о становништву Вучитрна и нешто мало Новог Брда, дотле у овом каснијем извору налазимо комплетне пописе свих вароши и рударских центара, што омогућује ономастичку обраду.

Сва се места у пописима деле на већи број махала, при чему се прво пописују муслиманске па онда хришћанске. Дајући податке о броју махала, које условно нумеришемо по реду како су уписане у извору, у загради додајемо број обвезника, посебно муслимана, а посебно хришћана (узимамо заједно имена домаћина и нежењених, а без уписаних удовица):

Приштина мах. 1—11 мусл. (307), 12—20 хришћ. (303);
 Вучитрн мах. 1—7 мусл. (228), 8—11 хришћ. (65);
 Ново Брдо мах. 1—7 мусл. (138), 8 јеврејска (6), 9—28 хришћ. (252);
 Јањево мах. 1 мусл. (41), 2—8 хришћ. (264);
 Трепча мах. 1—3 мусл. (94), 4—22 хришћ. (410).

Из ових података се види и обим корпуса имена која се обрађују, с тим што се муслиманска имена неће разматрати. Напоменимо само да је у свим местима међу муслиманима велики удео првог поколења потурчених, што се разазнаје по томе што се уместо очевог имена примењује формула „син Абдулаха“; познато је, наиме, да су овој формули турски писари прибегавали да не би у спискове муслимана уносили хришћанска имена као очинства (Абдулах по знач. одговара нашем „раб божји“). Тако уписаних налазимо у Приштини 51, у Вучитрну 49, у Новом Брду 34, у Јањеву 20 (половина укупног броја муслимана), у Трепчи 17.

2.

Упоредни подаци о именима дају се у приложеној табели, у коју су укључена само лична имена, а не и очинства и други приимци. Овде ћемо рећи коју реч о именованости сваког места понаособ.

ПРИШТИНА има и једну малену махалу која се зове *Л а т и н с к а*, али у њој имена нимало не одударују од осталих махала: *Ђура Војин*, *Војин Ђурин*, *Филиј Војин*, *Њој Марко* и *Димитриј Ђурко* (овде и другде *Војин* се једнако може читати и *Вујин*, а то важи и за однос *Воја*: *Вуја*). Узорак из Приштине издваја се од других већим уделом имена *Живко* и *Филиј*, и још упадљивије

3 Selami Pulaha, *Popullsia shqiptare e Kosovës gjatë shek. XV—XVI*, Тирана 1983, стр. 521—599.

именом *Мојса* (или *Мојсе*). У табелу је унето првих 250 имена из пописа (као типизирани обим узорка, ради упоређивања), само што је прескочена Латинска махала, али ради потпуности података да додамо и преостала: *Величко*, *Воја*, *Даба* (или *Даја*) 2, *Дабижив*, *Дољко*, *Ђура* 2, *Ђурђе* 2, *Илија* 2, *Јова*, *Јован* 2, *Лазар*, *Лука*, *Манојло*, *Матииј* 4, *Младен* 3, *Мојса*, *Никола* 6, *Пејо* 3, *Пејко*, „*Пејри*“ (схематско писање, веров. *Пејар*), *Раја*, *Симон* 2, *Стејан* 2, *Стејан* 3, *Филиј* 4. У попису Приштине нема специфичних албанских имена.

ВУЧИТРН има попис и из 1455, са 216 имена, међу којима су најчешћа *Стејан* 22, *Никола* 16, *Јован* 14, *Ђурађ* 12, *Радослав* 11, *Богдан* 10, *Божидар* 10, *Радич* 10, *Димитриј* 7, *Тодор* 6, *Михаил* 5, *Новак* 4, *Оливер* 4, *Радоња* 4, *Радохна* или *Радихна* 4, *Богослав* 3, *Владислав* 3, *Ђуран* 3, *Радивој* 3, *Рајко* 3 (друга су испод 1%). То је именослов сличан оном који је владао и по селима области Бранковића, иако ипак са већим уделом имена из хришћ. традиције (тзв. календарских). У попису 1566/74. године има само 65 имена (сва су у табели). Специфичних албанских имена ни овде нема.

НОВО БРДО 1455. уписаних хришћана има само 24: *Богосав*, *Божидар* 2, *Бранко*, *Дабижив*, *Димитриј*, *Маринко*, *Милан*, *Михал*, *Никола* 2, *Пејран*, *Радич*, *Радоња* 2, *Радослав* 2, *Радохна* 2, *Рахоје*, *Ситаншиа*, *Стејан* 2 и *Тодор* — тј. тадашњи уобичајени српски тип. Међутим, 1566/74. налазимо 252 уписана хришћанина. Именослов им је већином сличан ономе из Приштине и Вучитрна, али овде имамо и понеко албанско име: *Лика златар*, *Паја* и *Кока Џош*, *Тануш доселац* са сином, *Нина Димитриј*, *Гика Фран*, а има их још неколико са приимком албанског типа (*Зош*, *Бац*, *Вогљо*, *Ђон*, *Кока*). Вероватно су саска имена *Јохан хушман* и *Јохан Марко*, а занимљиво је да постоји и јеврејска махала, у којој су *Исак Абрахам*, *Јосјо Абрахам*, *Мојсе Абрахам*, *Мојсе Бешамин* и *Абрахам Соломон*.

ЈАЊЕВО у пет махала (3 до 7) има уобичајени именослов, сличан оном у Приштини и Вучитрну (сва имена из ових махала приказана су у табели под *Јњ*). Међутим, у махали 2, која се зове *А р б а н а с и*, именослов је сагласан са називом махале, тј. налазимо низ специфичних арбанаских имена: *Биба*, *Гика*, *Деја*, *Дида*, *Дода*, *Доц*, *Ђец*, *Ђон* и др. (в. последњу колону у табели, под *Јњ*’).

ТРЕПЧА такође, слично Јањеву, показује двојство ономастикона. Седмнаест махала (6—22) имају именослов старосрпског типа, који илуструје друга колона у табели (под *Тч*). Ту је приказано првих 250 имена из ових махала, а овде ћемо навести и преостала: *Божса*, *Боја*, *Воја*, *Вук*, *Груја*, *Даба*, *Дамјан*, *Димитриј* 4, *Дмијо* 2, *Ђура*, *Јован* 2, *Јовче*, *Која*, *Лазар*, *Лука*, *Марко*, *Младен*, *Никола* 5, *Новак*, *Павл* 4, *Пејо*, *Раја*, *Симон* 4, *Стејан* 2, *Стејан* 2, *Стејан* 2, *Тома*, *Томић*, *Угрин*, *Цвейко*. — Међутим, пописи махала 4 и 5 (званих *Трјеза* и *Мекшиа* или сл.) проткани су маркантним арб. именима, као *Кока*, *Нина*, у приимцима *Бардо*, *Мазрека*, *Ђин*, *Деда*, *Лика*, *Пренд*, *Ђон*, *Гика* и др.

3.

Постојање арбанаских група у рудницима Јањеву и Треччи намеће питање је ли то резултат померања становништва под Турцима, или су пак још у доба српске државе ранијим саским језгрима из неког разлога придруживане поједине групе Арбанаса.

Карактер имена као да указује да нису у питању тек придошли досељеници из арбанаских крајева, јер су имена претрпела знатан српски језички утицај. Једино су у једној посебно пописаној групи, насловљеној као *х а ј м а н и* ('намерници, пролазници') и придодатој јањевској махали Арбанаси, имена доследно уобличена на албански начин, онако како налазимо у компактним староарбанаским зонама: *Бон Мема, Дода Соја, Гора Михил, Пренд Бушаи, Андреја Муриз, Лала Млика, Биба Млика, Пренд Кока, Доц Млика, Бон Зан*. Међутим, у основном саставу исте махале уобличење имена је у ствари хибридно. Поред маркантних староарбанаских имена, налазимо и таква која су у бољем складу са српским именословом, нпр. *Јова Богоћ, Јован Крайцовац, Младен доселац, Никола Радечко, Лука Мирчећа, Воја Ивко, Никола Ђорђећ, Пејо грнчар* и сл., уп. и хибридно *Дида Сјојин*.

Још више славизирани (и уопште хетерогенији) изгледа именослов у два поменута махалама Трепче, где поред маркантних арбанаских имена налазимо и приимке на *-ић*: *Мајиј Буранчић, Никола Ивковић, „Пејри“* и *Андрија Кадић*, такође на *-ин*: *Андро Павин, Марко Никшин, Павл(е) Бојин, Бура Дедин*, или таква имена као *Никола Црвенко* и *Бура Црвенко* и сл. Ипак у махали Мекиша налазимо доказ да самосвест основног живља махале није била српска, јер се неки махаљани изричито именују као Срби: *Србин Никола* и *Јова Раја Србин* (а овакво маркирање увек значи указивање на изузетност, одступање од нормалног састава).

С друге стране, овакве маркације доказују да становништво махале није било хомогено арбанаско. Поред ове двојице изричито маркираних Срба, налазимо и: *Михаил кројач из земље Босне*, затим *Пејо Боснак, Јован Влак*; а логично је узети да су са разних страна били и они који се записују као *д о с е л ц и* и без прецизирања порекла: *Тодор, Марко, Туша* (тако чита С. Пуљаха, а може се читати и *Јовша, Новша*), *Живко* и син му *Пејо, Маркушин Мајиј* и брат му *Никола, Симон, Кока*. Занимљива су и имена са могућим саским трагом: *Павле* („Павли“) *Шуман* и *Пејо Шуман* (у другим трепчанским махалама налазимо и *Дима Грк* и *Јова Бугарин*).

Јањевска махала Арбанаси већ својим именом сведочи о етничкој основи. Може се узети да су и у овим двама трепчанским махалама (Трепеза и Мекиша или сл.) доминантну компоненту чиниле групе досељених Арбанаса. Једна од тих група је дошла из правца Скадра и источне Зете, како сведочи један низ племенских приимака које познајемо из тих крајева: *Мазрека, Грила, Букмир, Бушаи*.⁴ Живећи у српском етнојезичком окружењу, уз то у махалама нехомогеног састава, они су у знатној мери неутрализовали свој именослов, те осетно одступа од типичног арбанаског (в. у табели, колона под Тч'). Одмакlost процеса прераде староарбанаског именослова у махалама Јањева и Трепче сведочи да нису у питању рецентни, тек придошли досељеници (изузев у групи јањевских *х а ј м а н а*, „намерника“). Овај је закључак сагласан са сведочанством *Књиге дужника Михаила Лукаревића* (дубровачког трговца), вођене 1432—1440. Како је у својој обради показао Никола Родић,⁵ у тој књизи има арбанаских имена осетно више него што би се очекивало по именослову области Бранковића 1455. године. Родић констатује да се „уз ова имена најчешће налази детерминант *foxer* (рудар)“.

4 Уп. ОП IV, 16—34.

5 Уп. ЈОК V (Мостар), Посебна издања АНУБиХ LXX, Сарајево 1985, 221—225.

То значи да присуство арбанаских група у косовским рударским средиштима, које смо констатовали на основу турског пописа 1566/74. године, потиче још из времена српске државе, будући да је Лукаревић своју књигу водио у доба деспотовине. Лукаревићева сведочанства указују и на Ново Брдо као на место у коме је било Арбанаса.

4.

Кад се изузму три махале Јањева и Трешче, као и примесе арбанаског именованог у Новом Брду, имена осталог живља косовских вароши и рудника не могу се засад упоредити са именованом околних српских села, јер ми није доступан турски попис Вучитрског санџака из 1566/74. године, одакле је С. Пуљаха издвојио и објавио само пописе вароши и рудника. Могућно је, међутим, поређење са истовременим пописом српских села у призренском крају, захваљујући дефтеру из 1571. године, чији је јужнометохијски део снимио у Турској и ставио ми на располагање пок. Момчило Стојаковић⁶. Кад погледамо те истовремене именоване, пада у очи знатна подударност између јужнометохијских српских села и косовских вароши и рудника. У оба извора међу најчешћа имена од словенских основа спадају *Воја* или *Вуја*, *Даба* или *Даја*, *Живко*, *Младен*, *Раја*, *Ситојан*, *Цветко*, а међу најпопуларнија имена из хришћанске традиције ишла су *Димитриј* и *Дмијо*,⁷ *Ђура*, *Илија*, *Јаков*, *Јован* и *Јова*, *Лазар*, *Лука*, *Матиј*, *Никола*, *Павл* (упрошћени начин записивања), *Петар* (у писму „Петри“) и још чешће *Пејо*, *Стејан* и *Стејна* (најчешће име је *Никола*, а сустижу га по учесталости заједно узети *Јован* и *Јова*). — Има ипак и неких разлика. Тако су, за разлику од косовских узорака, у призренским селима била честа имена *Богдан* и *Боја*, *Ђуро*, *Михаило*, *Петко*, *Станислав* и *Стајко*, *Ситојко*, *Тодор*.

У односу на имена из XV века, обе групе млађих узорака показују исти правац доста јаке еволуције именованог: повећање удела имена из хришћ. традиције и скраћивање имена, тј. ширење двосложних (пореклом хипокористичних) имена типа *Ђура*, *Пејо* (с тим што је на југу призренске области чешћи тип *Ђуро* него на северу, где — као и на Косову — влада облик *Ђура*). Дијалектолошки је занимљив облик *Миајош* (од *Милјош*) у Јањеву.⁸

У Стојаковићевом снимку, поред призренског краја, имамо и почетак пописа предела на самом северу данашње САПК — села Рогозна, Бирова и Бањска (даље није снимљено). Иако је узорак мален, види се да је поменута еволуција именованог мање захватила овај крај него призренска села и косовска средишта, те имена остају сличнија онима из XV века. Ево тог узорка: *Богосав*, *Воја* (*Вуја*), *Вук*, *Вукић*, *Вукоман*, *Вуксан*, *Вуле*, *Дабисав* 2, *Ђура* 3, *Ђуро*, *Живко*, *Илија*, *Лазар* 2, *Матиј* 3, *Милеја* 2, *Милош* 2, *Милушин*, *Михаил*, *Младен* 2, *Недељко*, *Никола* 3, *Павко*, *Павл*, *Пејо* 2, *Петри*, *Радеља*, *Радивој*, *Радован*, *Радош* 5, *Радула*, *Рајич*, *Симон* 3, *Стејан*, *Ситојан* 3, *Тома*.

6 ВВА, TD 495. Статистику имена в. у ОП VII, 102—107.

7 Облик *Дмијо* предлажем као читање графија типа думуу. Обично се ово транскрибује као „Димјо“ (и сам сам тако радио), али биће вероватније да се од имена које је реално гласило *Дмитар*

или сл., наоко се пише схематском графијом типа думтру, изводио хип. *Дмијо*, слично као *Пејо* од *Петар* (у записима об. графија типа ртру). О условности графије думтру в. у ОП VII, 86.

8 О сличном *Миако* в. у ОП VII, 88.

Анализирајући и излажући ономастичку грађу, доста сам се служио преводом С. Пуљахе, који је најчешће успешно транскрибовао често неразговетне грађије турског писара. Уносио сам, међутим, и поједине поправке Пуљахиних читања и транскрипција, увек консултујући објављене факсимиле, нпр. „Јаку“—*Јако(в)*, „Vука“—*Вук*, „Pјетри“—*Пеџри*, „Soјоја?“—*Субоџа*, „Lulic“—*Љубиц(а)* (имамо у следећој махали приимак *Љубичић*), „Dane“—*Даба* или *Даја* (деривати од раније честог *Дабижив*, док је *Данило* било врло ретко име), „Gрука“—*Грк*, „Ulash (Vlashi)“—*Влах* и сл.

Имајући на располагању само објављене изводе, морао сам се ограничити на приказ имена из варошких и рударских средишта. Било би, међутим, од несумњивог ономастичког и историографског интереса подробно обрадити косовски именослов XVI века од села до села, на сличан начин како је обрађен за XV век (кад постану доступни турски пониси из XVI века). Поређење би онда могло показати колико је именослов еволуирао и колико су се измениле демографске прилике.

Имена хришћана из косовских вароши и рудника 1566/74. године

(Приштина мах. 12—17 и поч. 19; Трепча мах. 6 до поч. 16; Ново Брдо мах. 9—28; Вучитрн мах. 8—11; Јањево мах. 3—8; Трепча мах. 4 и 5; Јањево мах. 2)

	Пш	Тч	НБ	Вч	Јњ	Тч'	Јњ'
Андре	—	—	—	—	—	—	1
Андреја	2	—	3	—	1	1	4
Андро	—	—	—	—	—	2	—
Биба	—	—	—	—	—	—	1
Богдан	—	—	1	—	2	—	—
Божја	1	4	2	—	1	—	1
Божидар	—	—	—	—	1	—	—
Божих	1	—	—	1	—	—	—
Божо	—	1	—	—	—	—	—
Боја	1	—	—	1	1	—	—
Бошко	1	—	—	—	—	—	—
Браја	—	—	1	—	—	—	—
Брајица	1	—	—	—	—	—	—
Воја, Вуја	9	7	6	3	—	3	—
Вук	—	1	4	—	—	1	—
Вуле	—	—	—	1	1	—	—
Вучих	—	5	—	—	—	—	—
Вучко	—	—	—	—	1	—	—
Гика	—	—	1	—	—	—	1
Гора	—	—	—	—	—	—	1
Грујо	—	—	—	2	—	—	—
Даба, -ја	7	5	5	3	—	1	—
Дабижив	—	—	3	1	—	—	—
Дајица	—	1	—	—	—	—	—
Дајко	1	—	1	—	—	—	—
Давид	1	—	—	—	—	—	—
Дамјан	2	—	1	1	1	—	—
Деја	—	—	—	—	—	—	1
Дига	—	—	—	—	—	—	2
Дима	—	1	—	—	—	—	—
Димитриј	9	4	3	3	2	—	—

	Пш	Тч	НБ	Вч	Јњ	Тч'	Јњ'
Дмија	—	—	6	—	—	—	—
Дмијо	9	11	6	1	7	3	—
Добра	—	—	—	1	—	—	—
Добро	—	—	—	1	—	—	—
Дода	—	—	—	—	—	—	1
Доц	—	—	—	—	—	—	1
Ђерна, -че	—	—	—	—	—	1	—
Ђец	—	—	—	—	—	—	1
Ђон	—	—	—	—	—	—	2
Ђонко	—	—	—	—	—	—	1
Ђура	13	12	13	5	6	4	2
Ђурђе	—	—	—	—	—	1	—
Ђурђица	—	—	—	—	—	1	—
Ђурко	—	2	—	—	1	—	—
Ђуро	—	—	2	—	—	1	—
Ђуриши	—	—	—	—	—	—	1
Жива	—	—	—	1	—	—	—
Живко	13	2	—	1	1	1	—
Зане	—	—	—	—	1	—	—
Иван	1	1	—	—	—	—	—
Илија	5	2	—	—	2	1	—
Јака	—	—	—	—	1	—	—
Јакоб	—	—	1	—	—	—	—
Јако(в)	5	9	3	2	1	2	—
Јано	—	1	—	—	—	—	—
Јова	11	12	3	2	4	4	8
Јован	8	13	20	2	11	4	1
Јовапа	—	—	—	—	2	—	—
Јохан	—	—	2	—	—	—	—
Која	1	2	—	—	1	—	1
Кока	—	1	1	—	—	4	2
Кола	—	—	—	—	—	1	—
Колар	—	—	—	—	—	—	1
Комнен	2	1	1	3	—	—	—
Косија	—	—	3	—	—	—	—
Костадин	1	—	—	—	—	—	—
Крагуј	—	—	—	—	1	—	—
Кроја	—	—	—	—	—	—	1
Кузма	—	—	—	1	—	—	—
Лазар	1	1	3	—	3	—	—
Лаја	—	—	—	—	—	—	1
Лала	—	—	—	—	—	—	1
Лика	—	—	1	—	1	—	3
Лука	5	7	15	—	8	2	—
Лукач	—	—	1	—	—	—	—
Лукица	—	1	—	—	—	—	—
Љубиц(а)	—	—	—	—	—	1	—
Љубаш	—	—	—	—	1	—	—
Мала	—	—	—	—	—	—	1
Марк	—	—	—	—	—	—	1
Марко	3	7	17	—	13	7	5
Маркушин	—	—	—	—	—	1	—
Матиј	7	5	10	2	10	3	5
Мнатош	—	—	—	—	1	—	—
Милен	—	—	—	—	1	—	—
Милко	—	1	—	1	—	—	—
Мило	—	1	—	—	—	—	—
Милован	—	1	—	—	—	—	—

	Пш	Тч	НБ	Вч	ЈБ	Тч'	ЈБ'
Милош	1	—	—	—	1	—	—
Мирко	—	1	—	—	1	—	—
Миха	—	—	1	—	1	—	—
Михаил(о)	3	2	—	—	4	2	—
Михал	—	—	—	—	1	—	—
Младен	4	1	3	4	2	—	1
Мојса	9	—	—	—	—	—	—
Недељко	1	2	2	—	—	—	—
Неша	2	1	—	—	—	—	—
Ника	—	1	—	—	—	1	—
Никола	30	27	22	2	10	11	9
Нина	—	—	2	—	—	1	1
Нова	—	2	1	—	—	—	—
Новак	—	—	1	—	1	—	—
Оливер	—	—	1	—	—	—	—
Пава	—	—	—	—	—	—	1
Павда	—	—	—	—	—	—	1
Павл	13	14	11	4	12	9	—
Пал	—	—	—	—	—	—	1
Пало	—	—	—	—	—	—	1
Пандаћ	—	—	1	—	—	—	—
Папа	—	—	1	—	—	—	—
Паравда?	—	—	—	—	—	—	1
Пеја	1	—	—	—	—	—	—
Пејак	—	—	—	—	1	—	—
Пејо	15	32	23	4	20	9	6
Пера	—	1	—	—	—	3	1
Перо	—	—	—	—	—	1	—
Петко	—	—	—	1	1	—	—
Петрл	4	5	7	3	2	2	—
Петрић	—	2	—	—	—	—	—
Пеша?	—	—	1	—	—	—	—
Пренд	—	—	—	—	—	—	5
Продан	—	—	1	—	—	—	—
Радивој	1	—	1	—	—	—	—
Радич	—	1	1	—	—	—	—
Радосав	1	—	—	—	—	—	—
Радуло	—	1	—	—	—	—	—
Раја	4	2	4	—	1	1	1
Рајко	1	—	—	—	—	—	—
Рајо	—	2	—	—	—	1	—
Ружин	—	1	—	—	—	—	—
Сава	—	1	—	—	—	—	—
Симон	3	4	1	2	2	1	—
Степа	4	4	7	—	6	—	4
Степан	8	2	3	—	1	—	1
Степко	1	—	2	—	—	—	—
Стојан	9	8	13	1	8	—	—
Стојко	—	1	—	—	—	3	—
Страхиња	—	1	—	—	—	—	—
Субота	—	1	—	—	—	—	—
Тануш	—	—	—	1	—	—	—
Тодор	—	—	—	1	1	1	—
Тома	3	2	—	—	6	—	—
Томаш	—	—	—	1	—	—	1
Туша	—	—	—	—	—	1	—
Филип	10	5	1	1	1	—	—
Цветко	4	5	—	2	1	—	—

ИМЕНОСЛОВ КОСОВСКИХ
ВАРОШКИХ И РУДАРСКИХ
СРЕДИШТА

	Пш	Тч	НБ	Вч	Јњ	Тч'	Јњ'
Четла	—	—	—	—	—	1	—
аѡсѡѡ	—	1	—	—	—	—	—
ѡwlx	—	—	1	—	—	—	—
ѡwxkw	1	—	—	—	—	—	—
ЗБИР	250	250	252	65	174	101	90

Напомена. Курзивним словима указано је на хипотетичка читања неизјашњених графика.

ONOMASTICON OF URBAN AND MINING CENTRES IN KOSOVO
IN THE SECOND HALF OF THE 16TH CENTURY

MITAR PEŠIKAN

The author analyzes the onomasticon of the Priština and Vučitrn towns and the Novo Brdo, Janjevo and Trepča mining centres on the basis of the Turkish cadastre for the Vučitrn district for 1566/74. The type of the names in the towns is in conformity with the Serbian onomasticon of the period. The same type of anthroponym is dominant in the mining centres, but there is also an element of the Albanian onomasticon. Onomastic specifics reflecting a Saxon element are quite rare.